

Kibar Canavar

Yavuz DEMİRKİRAN

Kibar Canavar

Yavuz DEMİRKİRAN

Kır çiçekleriyle bezeli sıcacık bir vadide, Monty adında bir canavar yaşardı. Çok iriydi; yumuşacık yosun yeşili tüyleri, küçük yuvarlak boynuzları ve sıcacık kehribar rengi gözleri vardı. Ama herkesin Monty'de ilk fark ettiği şey, yumuşacık bir gülümsemeyle ortaya çıkan kocaman beyaz dişleriydi. Monty tanışabileceğiniz en kibar canavardı. Her zaman lütfen ve teşekkür ederim derdi, en küçük iyiliğe bile teşekkür notları yazardı.

Monty her şeyden çok kurabiye pişirmeyi severdi. Kurabiyeler için özel bir cebi olan gök mavisi bir önlük ve gözlerini daha da sevecen gösteren yuvarlak tel gözlükler takardı. Büyük, sakar elleri hamuru herkesten iyi yoğururdu. Çikolata parçacıklı, yulaflı ve kuru üzümlü, tarçın serpili şekerli—Monty hepsini pişirirdi. Kırmızı puantiyeli fırın eldivenlerini takmış, fırından sıcak tepsileri çıkarırken mutlulukla mırıldanırdı.

Ama Monty çok yalnızdı. Köyde yürüdüğünde insanlar kocaman dişlerini görüp kaçarlardı. "Bir canavar!" diye bağırır, kapıların ve perdelerin arkasına saklanırlardı. Monty içini çekip eve döner, daha çok kurabiye pişirirdi. "Ben sadece bir arkadaş istiyorum," diye fısıldardı. "Çay ve kurabiye paylaşacak biri." Küçük kuyruğu sarkar, çok üzülürdü.

Bir sabah Monty'nin aklına bir fikir geldi. "Bir ay dükkânı açacağım!" dedi. "İnsanlar kurabiyelerimin tadına bakarlarsa ne kadar dost canlısı olduğumu görürler." Kırmızı kapısı ve ıngıracak sesi çıkaran zilli küçük bir dükkânı temizledi. Fincanlar, aydanlıklar ve taze kurabiye dolu tabaklar koydu. Vitrine bir tabela astı: "Lütfen ay ve kurabiye için içeri gelin. Lütfen." Ama kimse gelmedi.

Günler geçti, hâlâ kimse uğramadı. Monty pencerenin yanında umutla bekledi. Aynı masanın tozunu beş kez aldı. Yiyebileceğinden çok daha fazla kurabiye pişirdi. Geleceğini umduğu müşteriler için küçük teşekkür notları yazdı. "Belki yarın," dedi içini çekerek. Kocaman dişleri endişeli bir gülümsemeyle göründü, ama kehribar rengi gözleri üzgündü.

Sonra fırtınalı bir öğleden sonra gökyüzü karardı ve yağmur bastırdı. Lily adında küçük bir kız, büyükannesinin evinden eve dönüyordu. Sarı bir yağmurluk ve kırmızı çizmeler giymiş, küçük kahverengi bir çanta taşıyordu. Rüzgâr kızıl kahverengi saçlarını savuruyor, mavi kurdeleleri dalgalanıyordu. Yanlış bir yola saptı ve kayboldu. Yağmur çok gürültülüydü ve Lily korkmuştu.

Lily yağmurun içinde koşarak sığınacak bir yer aradı. Bir pencerede sıcak bir ışık parladığını gördü. Kırmızı kapıyı iterek açtı ve bir çingirak sesi duyuldu. Karşısında Monty duruyordu; bir ağaç kadar uzun, bir fiçı kadar yuvarlak. Kocaman dişleri lamba ışığında parlıyordu. Lily'nin gözleri kocaman açıldı. Tam kaçacaktı ki Monty önce konuştu.

"Ah, lütfen yağmurdan içeri gel!" dedi Monty yumuşak bir sesle. "Üşümüş ve ıslanmış olmalısın. Sıcak çayım ve taze kurabiyelerim var. Lütfen, ateşin yanına otur." Sesi yumuşacık, gülümsemesi sıcacıktı. Lily duraksadı. Sonra kurabiyeleri ve yuvarlak gözlüklerinin ardındaki sevecen gözleri gördü. İçeri girdi, yerlere yağmur suyu damlıyordu.

Monty yumuşacık bir havlu ve bir fincan sıcak çay getirdi. Lily'ye fırından yeni çıkmış, h   sıcak çikolata parçacıklı kurabiyeler verdi. "Bunlar en iyilerim," dedi. "L  tfen beğenip beğenmediğini s  yle." Lily bir ısırık aldı. Korkmuř g  zleri parladı. "Bunlar yediğim en lezzetli kurabiyeler!" dedi. Monty'nin kalbi ısındı ve doldu.

Lily ve Monty konuşup güldüler. Lily ona köyünü ve kedisini anlattı. Monty ona kurabiye pişirmeyi ve arkadaşlık hayalini anlattı. Dışarıda fırtına şiddetle sürüyordu. Ama çay dükkânının içi sıcacık ve güvenliydi. "Hiç de korkutucu değilsin," dedi Lily. "Tanıdığım en kibar canavarsın." Monty o kadar geniş gülümsedi ki kocaman dişleri göründü, ama artık Lily onları dost canlısı buluyordu.

Bu sırada köylüler Lily'yi arıyordu. Yanakları unlu fırıncı kadın, "Canavarın dükkânında olabilir!" dedi. Siyah silindir şapkalı ve mor paltolu Belediye Başkanı öncülük ediyordu. Fenerler ve semsiyeler taşıyorlardı. Çay dükkânına vardıklarında pencereden baktılar. Gördükleri şey onları durdurup şaşkına çevirdi.

Orada Lily, güvende ve sıcacık, büyük bir yastığa oturmuştu. Monty ona daha fazla çay ve kurabiye ikram ediyordu. Lily gülüyordu, Monty de gülüyordu. Belediye Başkanı kapıyı çaldı. "Lily! İyi misin?" diye seslendi. Lily kapıya koştu. "İyiyim!" dedi. "Monty beni fırtınadan kurtardı. O çok kibar!"

Fırıncı kadın öne çıktı. Yanakları un içindeydi ve meraklı bir bakışı vardı. "Biri kurabiye mi dedi?" diye sordu. Monty ona sıcak bir kurabiye uzattı. Bir ısırık aldı ve gözleri kocaman açıldı. "Bunlar vadideki en iyi kurabiyeler!" dedi. "Fırınım için biraz almalıyım." Belediye Başkanı da bir tane tattı. Boğazını temizledi. "Senin hakkında yanılmışım, Monty," dedi. "Korkutucu değilsin. Harikası."

Köylüler kaçtıkları için kendilerini aptal hissettiler. İçeri girip çay dükkânını doldurdular. Çay içtiler, kurabiye yediler ve Monty'yle güldüler. Fırıncı kadın onun ilk düzenli müşterisi oldu. Lily servis yapmaya yardım etti, sarı yağmurluğu kapının yanında damlıyordu. Monty'nin çay dükkânı sonunda mutlu insanlarla doluydu.

O günden sonra Monty bir daha hiç yalnız kalmadı. ay dükkânı vadinin en sevilen yeri oldu. Çocuklar kurabiyelerini, büyükler onun kibar hallerini çok sevdi. Lily her hafta ziyarete geldi ve en iyi arkadaş oldular. Monty her zaman lütfen ve teşekkür ederim dedi ve kurabiye pişirmeyi hiç bırakmadı. Kocaman dişleri sabahtan akşama kadar mutlu bir gülümsemeyle göründü.

Köylüler o fırtınalı gün özel bir ders aldılar. Birini sadece görünüşüne bakarak yargılamamak gerekir. Kocaman dişleri olan büyük, yeşil bir canavar, hepsinin en kibar arkadaşı çıktı. Monty gök mavisi önlüğünü ve yuvarlak gözlüklerini takardı ve çay dükkânının zili neşeyle çınlardı. Yani bir gün farklı görünen birini görürseniz, Monty'yi hatırlayın—ve gülümseyerek merhaba deyin.